

רצ'י

בקרשי הגבול. שאם
הן הוא אוכלים בנים
קדשי הגבול. אבל אם
ש בנות אינן נישאות
ככהנה עד שיביאר ראה
הזון בנותיהן של זו.
אפילו ליוחסין. סמכין
חזקה דהואיל וזכוכין
חריה בחזקת אמן הן
פילו לענין דיני נפשות
דמפרש ואודא ר' יוחנן
לטעמיה.

החזקה
בשבתות.
לפניה נגד דמות, בנה
לוקה עליה משום בנה.
אם תהיו (בתבות)
(וב), שדרכו לזר תינק
לשפה. דיו נאשפת
שפתים תהיה ש ותימא
זה השקע שגזל ותימא
שגזע זה (חולין יא,
רסו) מיעטא לזכר.
וכן נהו חזקת חרין,
ורובא לחוריה לשמא וכן
חזקת עומד תנקס שם
(אדא יא), וזו היא
ששורפין עליה
התרומה. מקום זו אטל
מתחילן סמך זרע ומיעוט
מטחולן חזקת חרין
מטחולן חזקת חרין
לשקוף עליו תרומה (שם).